

Ένας από τους πολλούς κολπίσκους στο Sibenik της Δαλματίας. Σε τι θα μπορούσε να διαφέρει από αντίστοιχα μέρη των Ελληνικών νησιών;

ΟΦΙΕ

Ταξίδι στην Κροατία

μέρος β'

• του Μανούσου Χαλκιαδάκη: Προέδρου του Ο.Φ.Ι.Ε

«Ικανή και αναγκαία συνθήκη» για να επιτύχει ένας κυνοφιλικός όμιλος τους σκοπούς του, είναι οι βαθιές γνώσεις όλων των χαρακτηριστικών της ράτσας, οι άριστοι γεννήτορες και το ομαδικό πνεύμα εργασίας των μελών του. Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός. Η αρχή στον ΟΦΙΕ έγινε.

Κατά την επίσκεψή μας στις εκθέσεις μορφολογίας, για τις οποίες αναφέραμε στο προηγούμενο τεύχος, είχαμε τη μεγάλη ευκαιρία να δούμε πάρα πολλούς και κορυφαίους λειότριχους και σκληρότριχους ιχνηλάτες της Ίστρια. **Οι διεθνείς κριτές, Branimir Radulovic, Milan Culinovic και Ante Udovicic** με μεγάλο ενδιαφέρον και αγάπη, μας έδειξαν πάνω σε μερικά κορυφαία ζώα και μας εξήγησαν, πως πρέπει να είναι οι σωστές γραμμές σώματος και τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά των **istarski gonici**. Με μεγάλη έμφαση μας επισήμαναν τις σκελετικές γραμμές και τις σωστές γωνίες των αρθρώσεων των ποδιών, καθώς και όλα τα ποιοτικά μορφολογικά χαρακτηριστικά που κάνουν ξεχωριστές τις άριστες γραμμές των ιχνηλατών της Ίστρια. Αυτό για εμάς ήταν πάρα πολύ σημαντικό, γιατί ένας από τους κύριους σκοπούς του ταξιδιού μας ήταν να διαπιστώσουμε και να εμπεδώσουμε με κάθε λεπτομέρεια τα ιδιαίτερα αυτά χαρακτηριστικά, που είναι κεφαλαιώδους σημασίας για την επιλεκτική εκτροφή της ράτσας που στοχεύουμε.

Δεν ήταν όμως μόνο τα μορφολογικά χαρακτηριστικά, αλλά ακόμα περισσότερο ξεχωριστά ήταν τα εργασιακά χαρακτηριστικά που

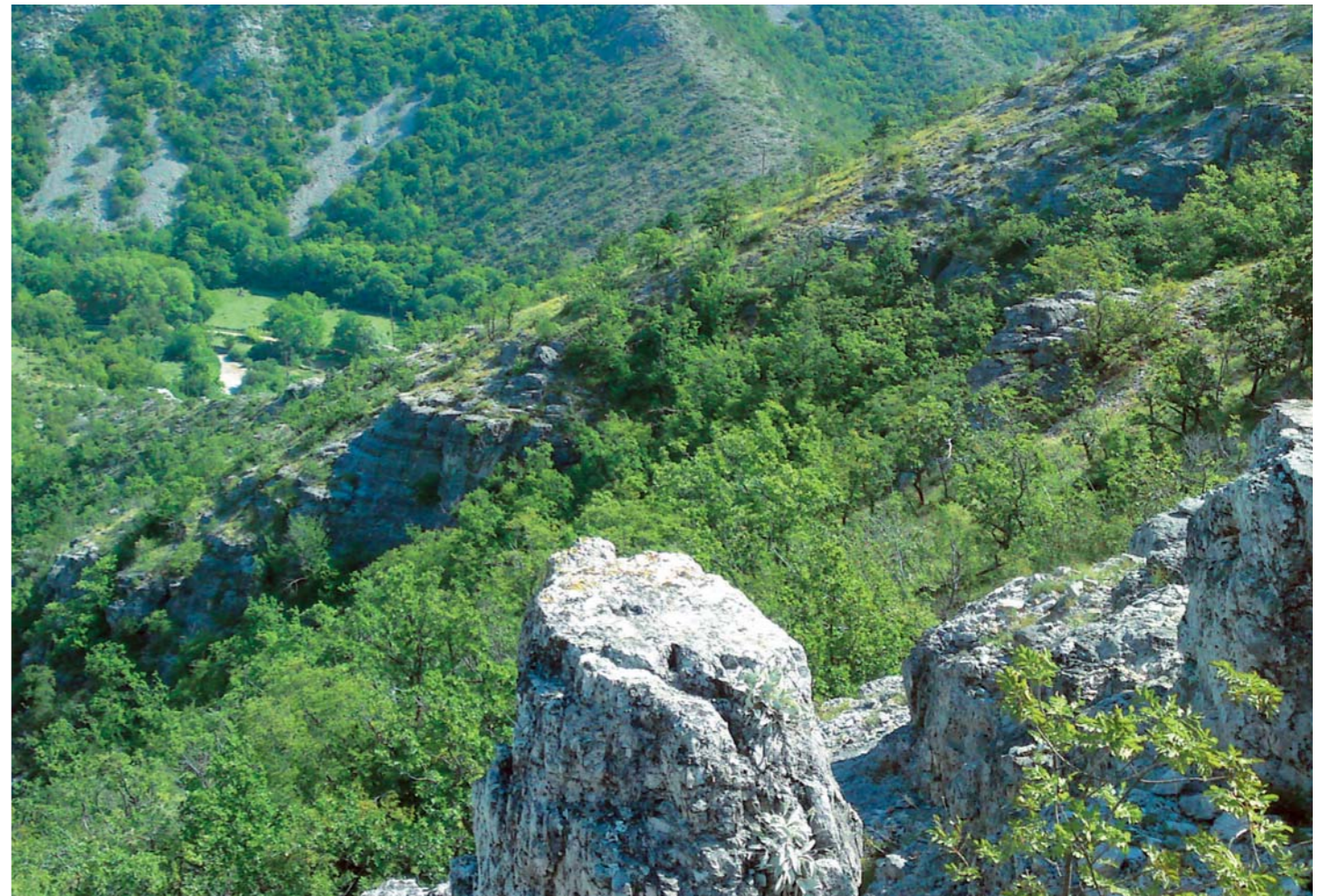
όλοι μας, με μεγάλο ενδιαφέρον, περιμέναμε να δούμε στα κυνηγοτόπια της Δαλματίας, και με τον Branimir Radulovic, το επίτιμο μέλος του Συλλόγου μας, να μας τα επισημαίνει με ενθουσιασμό σε κάθε βήμα μας.

Εκπαιδευτικά λαγού στα κυνηγοτόπια της Δαλματίας.

Στην Κροατία, μετά τη λήξη της δίμηνης κυνηγετικής περιόδου του λαγού, και μέχρι την 31η του μηνός Ιουλίου, όλα τα σκυλιά περιορίζονται στο σπίτι και απαγορεύονται αυστηρά τα εκπαιδευτικά του λαγού. Στην απαγορευμένη περίοδο αυτή, επιτρέπεται το κυνήγι ακόμα για 2-3 μήνες, μόνο μέσα σε ιδιωτικές περιοχές που ενοικιάζονται από παλιές κυνηγών.

Από τον Αύγουστο και μετά επιτρέπονται τα εκπαιδευτικά, και αυτό ήταν μια κύρια αιτία που πραγματοποιήσαμε το ταξίδι μας στις αρχές του Αυγούστου.

Ένας πολύ μεγάλος κίνδυνος για τα σκυλιά είναι ο λύκος. Αν εξαιρέσουμε μια παράκτια ζώνη μερικών δεκάδων χιλιομέτρων κατά μήκος των Δαλματικών ακτών, που λόγω της πολύ μικρής βλάστησης δεν μπορούν να αναπτυχθούν λύκοι εκεί, όσο προχωρούμε προς τους πρόποδες των Δειναρικών Άλπεων που η βλάστηση αρχίζει να

Ένα από τα «ντυμένα» κυνηγοτόπια στην περιοχή Polaca της Δαλματίας.

μεγαλώνει, οι λύκοι κάνουν πολύ συχνά την εμφάνισή τους. Μάλιστα οι Δαλματοί μας είπαν ότι, εκτός από τους ντόπιους λύκους, τα τελευταία χρόνια έχει εισαχθεί, ενδεχομένως από οικολόγους, ένα είδος λύκου από τη Ρωσία και συγκεκριμένα από τα όρη του Καυκάσου, ο οποίος είναι πάρα πολύ αιμοβόρος και αδιστακτος λύκος, και προξενεί τεράστιες καταστροφές στα άγρια θηλαστικά αλλά και στα οικοτότα ζώα των χωρικών και στα κυνηγοτόπια. Στα λαγούσκυλα επιτίθενται τη στιγμή που αυτά είναι απασχολημένα με την ιχνηλασία και την καταδίωξη του λαγού και τα πνίγουν. Κατά τη διάρκεια των εκπαιδευτικών, μας έδειξαν κόκαλα σκυλιών τους φαγωμένα από τους λύκους αυτούς.

Έτσι με το φόβο μιας επίθεσης από λύκους στα σκυλιά, περπατήσαμε στα πιο ορεινά και «ντυμένα» κυνηγοτόπια.

Συγκεκριμένα, στο πρώτο εκπαιδευτικό, ένα απόγευμα, στους πρόποδες του όρους Dinača σε πετρώδη περιοχή με κοντό πεύκο, κοντά στην πόλη Knin, η Dona, μια υπέροχη σκυλίτσα που σήμερα βρίσκεται στην Κρήτη σε μέλος μας, ξεφώλιασε μέσα σε 1-2 λεπτά τον πρώτο λαγό και άρχισε μια πολύ καλή και κατά κύματα καταδίωξη, που κράτησε για παραπάνω από μία ώρα. Ο λαγός, λόγω της υψηλής θερμοκρασίας της εποχής, κουράστηκε και έπιανε συχνά, αλλά σύντομα ακολουθούσε νέο ξεσκήωμα και σιγά – σιγά έφτανε το σουρούπο, χωρίς η Dona να αφήνει την καταδίωξη και να έρθει κοντά μας. Διαβάζαμε καθαρά στο πρόσωπο του Dragan που

ιδιοκτήτη της την αγωνία και το φόβο μήπως η Dona πέσει πάνω σε λύκο. Βέβαια κι εμείς αγωνιούσαμε πολύ και παρακαλούσαμε να γυρίσει σώα, γιατί δεν θέλαμε να είμαστε εμείς η αιτία για να πάθει κακό. Φοβόμαστε όλοι ότι αν έπεφτε η νύχτα, ακόμα κι αν άφηνε την καταδίωξη του λαγού που κυνηγούσε, στην επιστροφή της προς εμάς, θα καταπιανόταν με ίχνη άλλου λαγού που θα κινιόταν στην

περιοχή ξεκινώντας μια νέα καταδίωξη, και αυτό θα είχε σαν αποτέλεσμα μια σίγουρη συνάντησή της με λύκο. Ευτυχώς δε συνέβηκε κάτι τέτοιο και μόλις η σκυλίτσα ήρθε, αφού την ποτίσαμε και τη βάλουμε στο αυτοκίνητο, ο Dragan μας έδειξε πενήντα μέτρα παραδίπλα τα κόκαλα ενός αρσενικού χρονιάρικου κουταβιού του, που την περασμένη κυνηγετική περίοδο έγινε τροφή λύκου. Τα υπόλοιπα εκπαιδευτικά γίνονταν εναλλάξ τόσο σε παρόμοιες περιοχές, όσο και σε κυνηγοτόπια πιο κοντά στις ακτές που ήταν πετρώδη και άγονα. Ο Branimir πάντα μας επεσήμανε την κάθε χαρακτηριστική κίνηση και τον τρόπο εργασίας των σκυλιών που αποτελούν απόλυτα και ξεχωριστά χαρακτηριστικά της φυλής.

Παρά τη ζέση του Αυγούστου και τις μεσημβρινές ώρες που πολλές φορές γίνονταν τα εκπαιδευτικά, τα σκυλιά μας άφηναν την εντύπωση ότι ξεφώλιαζαν γρήγορα και με μεγάλη άνεση τους λαγούς. Δεν μπορούσαμε να έχουμε μια άμεση σύγκριση, όσον αφορά τις συνθήκες ιχνηλασίας στα κυνηγοτόπια που επισκεφτήκαμε με αντίστοιχα Ελληνικά κυνηγοτόπια, γιατί κάτι τέτοιο δε θα μπορούσε

Το γεγονός βέβαια της άμεσης προσαρμογής των σκυλιών, που πήραμε μαζί μας στη συνέχεια, στα Ελληνικά κυνηγοτόπια, φανερώνει και την καταλληλότητα των ιχνηλατών της Ίστρια στα εδάφη μας και στις καιρικές συνθήκες εδώ.

Ένας κλασικός “μεσογειακός” κυνηγότοπος στην περιοχή του Sibenić.

να φανεί οπτικά, αλλά θα μπορούσαν να το κρίνουν μόνο τα σκυλιά μας αν τα είχαμε πάρει μαζί μας εκεί, όμως η μορφολογία των εδαφών εκεί και η θερμοκρασία, δεν διέφερε σχεδόν καθόλου από τα ελληνικά πετρώδη βουνά. Το γεγονός βέβαια της άμεσης προσαρμογής των σκυλιών, που πήραμε μαζί μας στη συνέχεια, στα Ελληνικά κυνηγοτόπια, φανερώνει και την καταλληλότητα των ιχνηλατών της Ίστρια στα εδάφη μας και στις καιρικές συνθήκες εδώ.

Όσο για τα κυνηγοτόπια κοντά στις ακτές, που ήταν πολύ άγονα και πετρώδη, έμοιαζαν καταπληκτικά με τα συνηθισμένα κυνηγοτόπια των νησιών μας. Έντονα επικλινή εδάφη με πέτρες και βραχισμούς, φαράγγια και γκρέμια αδιαπέραστα σε πολλά σημεία, χαμηλή σκληρή βλάστηση και ξηρασία. Η μόνη διαφορά εντοπίζεται στη μέση θερμοκρασία περιβάλλοντος που είναι μειωμένη κατά περίπου 2 βαθμούς κελσίου.

Οι κριτές μας εξήγησαν, κάτι που πολλές φορές στο παρελθόν μας είχε πει ο Branimir, αλλά τώρα το βλέπαμε και μόνοι μας απλά και μόνο κοιτάζοντας το περιβάλλον κατά τη διαδρομή του ταξιδιού μας, μέσα από τα αυτοκίνητά μας: Οι οροσειρές των Δειναρικών Άλπεων, που ξεκινούν από τη Σλοβενία ως συνέχεια των Ανατολικών Άλπεων και εκτείνονται παράλληλα με την Αδριατική θάλασσα μέχρι την Ελλάδα (η οροσειρά της Πίνδου είναι συνέχεια των Δειναρικών) χωρίζουν τα Δυτικά Βαλκάνια σε δύο μεγάλες περιοχές με εντελώς διαφορετική όψη και κλίμα. Η εσωτερική περιοχή είναι μια κλασική περιοχή της κεντρικής Ευρώπης με απέραντες πεδιάδες, μεγάλη βλάστηση και πανύψηλα δένδρα, μεγάλα ποτάμια και καταπράσινα χωματοβούνια και κλίμα έντονα ηπειρωτικό. Η εξωτερική περιοχή περιλαμβάνει όλη την παράκτια ζώνη από την ιταλική Τεργέστη με-

χρι την Ελλάδα, με βραχώδη, επικλινή, σκληρά και άγονα εδάφη και το κλίμα της είναι έντονα μεσογειακό με ζέστη και ξηρασία.

Μας εξήγησαν ότι, σε αυτές τις διαφορετικές περιοχές αναπτύχθηκαν ράτσες ιχνηλατών με ανάλογα διαφορετικό τύπο εργασίας και μορφολογία σώματος (μυοσκελετικό σύστημα), έτσι ώστε να ανταποκρίνονται στις διαφορετικές συνθήκες ιχνηλασίας και εδαφών των δύο περιοχών αυτών. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν το γεγονός ότι οι κυνηγοί στη μεσογειακή περιοχή της Κροατίας κυνηγούν το λαγό μόνο με Ιστριακούς ιχνηλάτες κυρίως λειότριχους, ενώ στην ηπειρωτική περιοχή δεν τον χρησιμοποιούν σχεδόν καθόλου. Όσοι ιχνηλάτες της Ίστρια εισήχθησαν στα ηπειρωτικά της Κροατίας και της Σερβίας, προσπάθησαν λόγω της πίεσης του περιβάλλοντος να προσαρμοστούν σε αυτά αλλοιώνοντας τα δικά τους χαρακτηριστικά, αλλά χωρίς τελικά να μπορέσουν να τα καταφέρουν στο επίπεδο των άλλων ντόπιων εκεί ιχνηλατών. Ακριβώς το ίδιο έγινε και με τους άλλους ιχνηλάτες (Posavski, Balkan, Alpin, Trobogoni) που χρησιμοποιήθηκαν στη μεσογειακή περιοχή, οι οποίοι δεν κατάφεραν ποτέ να φτάσουν το επίπεδο απόδοσης των Ιστριακών ιχνηλατών. Αυτός ήταν ο λόγος που ο Branimir πίστευε - και

τελικά δικαιώθηκε - ότι ο Ιχνηλάτης της Ίστρια μπορούσε να είναι ένας από τους καταλληλότερους ιχνηλάτες λαγού στη μεσογειακή Ελλάδα. Γιατί ακριβώς η σωματική του κατασκευή και το στυλ εργασίας του ταιριάζει ιδανικά στα εδάφη και το κλίμα της, που είναι τα ίδια με αυτά της Ίστρια και της Δαλματίας.

Τα κυνοτροφεία στην Κροατία. Επιστρέφοντας στα εκπαιδευτικά και τη γνωριμία από τη συνανα-

στροφή μας με τους κυνηγούς – κυνοτρόφους της Δαλματίας, να πούμε ότι δεν υπάρχουν εκεί κυνοτροφεία με τη μορφή που υπάρχουν στην Ελλάδα. Τα εκτροφεία εκεί δεν είναι τίποτα άλλο από μικρομονάδες κυνηγών με κατοχύρωση λειτουργίας και ονόματος εκτροφείου, που έχουν μια ομάδα μέχρι 5-6 Istarski (και όχι ανακατεμένες πολλές φυλές), με την οποία ομάδα κυνηγούν και εκμεταλλεύονται τις τυχόν γέννες των θηλυκών τους σκυλιών.

Τα ζευγαρώματα και οι γέννες ελέγχονται αυστηρά από τους κατά πόλεις και περιφέρειες κυνοφιλικούς ομίλους, οι οποίοι εγγράφουν μόνο τα κουτάβια ελεγμένων από αυτούς γενών που προέρχονται από επίσημα αξιολογημένους γονείς, και στη συνέχεια αποστέλλουν τα pedigree στον Κυνοφιλικό Όμιλο Κροατίας προς επικύρωση. Όταν λέμε αξιολογημένους γονείς εννοούμε σκυλιά που έχουν περάσει από μορφολογική εξέταση και έχουν αξιολογηθεί τουλάχιστον με χαρακτηρισμό «καλός», καθώς επίσης και από την προκαταρκτική εξέταση για τους αγώνες εργασίας (αντίστοιχο του Ε.ΦΥ.Π), ώστε να έχει τα απαραίτητα σωματικά προσόντα και τα χαρακτηριστικά εκείνα που να ανταποκρίνονται στα εργασιακά πρότυπα της φυλής.

Επειδή εκεί υπάρχει πληθώρα Ιστριακών ιχνηλατών, ζήτηση έχουν μόνο τα κουτάβια που προέρχονται από αξιολογημένους γονείς, που εκτός της άριστης μορφολογίας τους, έχουν μεγάλες διακρίσεις στους αγώνες κυνηγετικών ικανοτήτων. Αυτό, σε συνδυασμό με την επίπεδο κυνοφιλίας του κόσμου και την αποκεντρωμένη λειτουργία του Κυνολογικού Ομίλου Κροατίας με τους κατά επαρχιακές πόλεις Κυνοφιλικούς Ομίλους, είναι και η κύρια αιτία που παρατηρείται μεγάλος αριθμός τοπικών και διεθνών εκθέσεων μορφολογίας και αγώνων εργασίας στην Κροατία, όπως αναφέραμε και στο προηγούμενο άρθρο. Η πληθώρα μάλιστα αυτών των εκδηλώσεων επιφέρει σημαντική οικονομική ανάσα και στον εμπορικό κόσμο των επαρχιακών πόλεων και πιστεύω ότι είναι καιρός να ενισχυθεί και στην Ελλάδα ανάλογος προγραμματισμός και αποκεντρωτικός σχεδιασμός με τοπικούς ομίλους.

Έτσι, ένας εκτροφέας – κυνηγός πουλάει κουτάβια, μόνο όταν προέρχονται από ελεγμένες γέννες αξιολογημένων καθαρόαιμων σκυλιών με πολλές διακρίσεις σε αγώνες κυνηγετικών ικανοτήτων. Οι τιμές βέβαια, λόγω της υπερπροσφοράς πολλών αξιόλογων κουταβιών περιορίζονται σε απόλυτα λογικά επίπεδα.

Στο σημείο αυτό να τονίσουμε το πολύ σημαντικό γεγονός της άμεσης εγγραφής των κουταβιών στον Κυνολογικό Όμιλο Κροατίας. Οι κατά τις επαρχιακές πόλεις υπεύθυνοι κυνοφιλικοί όμιλοι, με εξουσιοδοτημένους κτηνιάτρους ελέγχουν τα ζευγαρώματα και τις γέννες και καταγράφουν τα κουτάβια. Οι ίδιοι στη συνέχεια τα εγγράφουν σε ηλικία ενός μηνός και μετά

Όλα τα σκυλιά ήταν σε αξιοπρεπή περιφραγμένα κλουβιά με σκιά, περιποιημένα, με το καθαρό τους νερό σε ανοξείδωτα ή αλουμιένια δοχεία.

από 15 ημέρες έχουν ήδη εκδοθεί τα pedigree των κουταβιών, όπου, πάλι από τους ίδιους κτηνιάτρους, μαρκάρονται όλα με δερματοστιξία στο αριστερό τους αυτί με τον μοναδικό αριθμό του pedigree που αναλογεί στο καθένα. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό για τον αγοραστή, γιατί είναι σίγουρος για τη γνησιότητα του κουταβιού που αγοράζει. Είναι σίγουρος ότι ο πατέρας του κουταβιού είναι πράγματι αυτός που αναγράφεται στο pedigree, είναι σίγουρος ότι η μητέρα του κουταβιού είναι πράγματι αυτή που αναγράφεται στο pedigree, είναι σίγουρος ότι το κουτάβι που επiléγει είναι αυτό ακριβώς που εκείνος θέλει και όχι κάποιο άλλο... ακριβώς γιατί ο έλεγχος και οι εγγραφές γίνονται απ' ευθείας από τους κυνοφιλικούς ομίλους και όχι «κατά δήλωση του ιδιοκτήτη», όπως συμβαίνει στην Ελλάδα.

Οι χώροι των σκυλιών ήταν πάντα προσεγμένοι, είτε σε εκτροφεία είτε σε απλούς κτηνοτρόφους. Δεν είδαμε σκυλιά με φοβίες. Δεν είδαμε σκυλιά δεμένα με αλυσίδες, ούτε προχειροκατασκευές, ούτε σιδεροβάρελα, ούτε λάσπες ούτε χώματα. Όλα τα σκυλιά ήταν σε αξιοπρεπή περιφραγμένα κλουβιά με σκιά, περιποιημένα, με το καθαρό τους νερό σε ανοξείδωτα ή αλουμιένια δοχεία.

Όλοι οι εκτροφείς – κτηνοτρόφοι (Radan, Domazet, Hrvatin, Milanonica, Brinski, Predrag, Peric, κ.λπ) είχαν μεταξύ τους πολύ καλή συνεργασία, θεμιτό ανταγωνισμό και αλληλοϋποστήριξη στη διαδικασία αναπαραγωγής. Όλοι τους, κτηνοτρόφοι με κουλτούρα, απλοί, μας μιλούσαν με αγάπη και ενθουσιασμό για τη ράτσα και στο τι να προσέξουμε στην αναπαραγωγή μας. Φαινόταν να τους ενθουσίαζε το γεγονός ότι τα κουτάβια και τα σκυλιά που μας έδωσαν θα δουλεύουν

από κτηνοτρόφους μέλη ενός οργανωμένου κυνοφιλικού ομίλου αποκλειστικά για τη ράτσα αυτή και μάλιστα σε περιοχές όμοιες με τις δικές τους ή και σκληρότερες ακόμα. Οι περισσότεροι μάλιστα, μαζί με αυτούς και οι κριτές, μας πρότειναν να προγραμματίσουμε στο μέλλον νέο ταξίδι για να συμμετέχουμε αυτή τη φορά σε εκθέσεις μορφολογίας και αγώνες ιχνηλατών στην Κροατία.

Οι χώροι των σκυλιών ήταν πάντα προσεγμένοι, είτε σε εκτροφεία είτε σε απλούς κτηνοτρόφους. Δεν είδαμε σκυλιά με φοβίες. Δεν είδαμε σκυλιά δεμένα με αλυσίδες, ούτε προχειροκατασκευές, ούτε σιδεροβάρελα, ούτε λάσπες ούτε χώματα.

Η ιδέα αυτή, αν και δεν ακουγόταν για πρώτη φορά, φάνηκε να ενθουσιάζει όλους μας. Ήδη είχε αρχικά τεθεί στην πρώτη μετά την ίδρυσή του ΟΦΠΕ εκδήλωση, όμως τότε βρισκόμασταν στα πρώτα μας βήματα και ήταν άκαιρο να προγραμματιστεί κάτι τέτοιο. Σήμερα όμως, που ήδη έχουμε στα χέρια μας πολλά σκυλιά και κουτάβια από τα καλύτερα κτηνοτροφικά αίματα της Ιστρίας και Δαλματίας, σήμερα που το ταξίδι αυτό μας έχει προσθέσει πολλές γνώσεις γύρω από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των istarski gonici και την αναπαραγωγή τους, αλλά το κυριότερο που έχουμε στο πλάι μας τους κορυφαίους κριτές της φυλής και τους καλύτερους Κροάτες εκτροφείς, αυτό είναι εφικτό.

Ένας λοιπόν από τους μελλοντικούς στόχους του ΟΦΠΕ είναι να συμμετάσχει με σκυλιά των μελών του σε διεθνείς εκθέσεις και αγώνες, στη γενέτειρα των istarski gonici. Αυτό είναι ένα μεγάλο εγχείρημα που θα πετύχουμε με υπεύθυνη και πολύ σοβαρή δουλειά όλων των μελών στην εκτροφή των ζώων μας. Πιστεύουμε ότι σε μία πενταετία θα είμαστε σε θέση να διεκδικήσουμε διεθνώς τις μεγαλύτερες διακρίσεις για τα σκυλιά μας.

Στο επόμενο: η επίσκεψη στο πανέμορφο ορθόδοξο μοναστήρι του Krka. ☪